

troer jeg, gjælder om alle Love, at intet er fuldkomment; men hvad jeg troer er, at Folket synes om dette Lovforslag. Det indeholder nemlig, idetmindste efter min Mening, to store Goder; det første er det, at de fødte Medlemmer for Fremtiden ophøre at eksistere i Landcommunalbestyrelsen; det andet, at den store og talrige Klasse her i Landet, som nu er udelukket derfra, bliver deelagtig i Bestyrelsen af sine egne Anliggender. Men, er det Sandhed, at dette er Fortrin ved det nærværende Forslag, er det i det Hele sandt, at dette Forslag er et komplet gennemført System — saaledes forekommer det idetmindste mig at være —, saa troer jeg, at vi, selv om der kunde paavises enkelte Vanstueligheder og Difficulteter, som vilde opstaae ved Lovforslagets Antagelse, dog bør overse dem og hellere tænke paa det Gavnlige, som ved Forslaget vilde fremmes. Jeg skal saaledes efter bedste Evne tillade mig at tilraade det høitærede Thing at vedtage Lovforslaget saaledes, som det er; det vil da være Regjeringens Sag i sin Tid at foretage de Forandringer ved Loven, som den maatte finde rigtige.

Andræ: Da jeg har i sinde efter det Forslag, som er fremsat, at stemme for et Udvalgs Nedsættelse, og da jeg paa ingen Maade kan eller vil anerkjende, at dette skulde være eenstydigt med at forhindre denne Sags rette Afgjørelse, saa skal jeg blot tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at de Uttringer, vi idag have hørt af den høitærede Premierminister, som jeg meget maa beklage ikke nu er tilstede her i Thinget, paa ingen Maade kunne berettige til at antage, at de, der virkelig ønske at føre denne Sag frem, — om det nu er et Hanesjød eller et Syvmelespring —, nu absolut skulde stemme mod et Udvalgs Nedsættelse. Som jeg forstod den høitærede Indenrigsminister, erklærede han temmelig utvetydigt, at, hvis Lovforslaget vedtoges uforandret, saaledes som det nu foreligger Thinget, vilde Regjeringen ikke kunne anbefale Loven til Kongl. Sanction. Saaledes forstod jeg idetmindste hans Uttringer, og det gjør mig ondt, at han ikke selv er tilstede, for at kunne oplyse, om det muligen skulde være en Misforstaaelse fra min Side. Nu veed jeg vel, at,

selv om hans Ord af mig ere nølægtigt gengivne, vilde man endnu kunne være Tvivl om, hvor vidtgaaende Conseqventerne af disse Ord kunne være; men, saavidt jeg har opfattet dem, seer jeg ikke Andet, end at man derefter ved at antage Lovforslaget enten vil fremkalde en Ministerkrisis, eller ogsaa Rigsdagen gjøre et Skridt, hvorved det Kongelige Beto for første Gang vil bringes til Anvendelse. Derimod har jeg paa den anden Side hørt, at den høitærede Minister flere Gange stærkt fremhævede, at Ændringer i Lovforslaget kunde give det, — som det forekommer mig han yttrede — en saadan Form, at det endnu kunde gaae igjennem, og at der endnu kunde opnaaes Noget, hvis man kunde komme til Enighed om saadanne Ændringer. Det er derfor med velberaad Hu, at jeg stemmer for et Udvalg, og det er derfor jeg troer, at de, der ville føre Sagen praktisk frem, maae stemme for et Udvalg.

Solberg: Jeg troer, det er en mildlig Sag at indlade sig i Desput om hvad en Minister har sagt, eller ikke sagt, især naar han ikke er tilstede. Jeg kan altsaa ikke sige, hvorvidt man har hørt rigtigt eller ikke hørt rigtigt, men i ethvert Tilfælde forekommer det mig ikke, at man kan gaae ind paa den sidste ærede Talers Uttringer; thi, dersom saaledes som han fremhævede, Ministeren har sagt, at han ikke kunde gaae ind paa Loven, selv om den gaaer igjennem her i Thinget, som den foreligger, troer jeg, man paa den anden Side tør vente, at han, dersom han virkelig vil noget Andet og Bedre, da ogsaa, naar han bringer Hans Majestæt til at bruge sit Beto i denne Sag, vil finde det nødvendigt at realisere sine Uttringer og fremkomme med noget Bedre end det, han ikke har kunnet anbefale til Kongen.

Andræ: Jeg skulde overordentlig nødtigt føre Discussionen videre paa dette Gebeet om hvad der maatte ske eller ikke ske, naar Hans Majestæt først har brugt sit Beto. Jeg troer, at der maaskee ikke er Mange i dette Thing, der i Dieblisset ret gjøre sig det klart, hvor stor Betydning der ligger i et saadant Skridt, hvor stor Betydning det har, at Kongen gjør Brug af denne sin Magt;